

Núm. de Protocol: AD-089-1/95

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 3 9

PARTS:

Apel.lant: Sra. D.S.B.

Representant: Sra. E.C.C.

Advocat: Sr. E.C.

Apel.lada: M.I.Govern

Representant i Advocada: Sra. R.C.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, l'11 d'octubre de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-089-1/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- Per Decret núm. 159/GJ/95 de data 11 d'octubre de 1995, el M.I. Govern va inposar una sanció de 250.000 pessetes per trencament d'un precinte sobre un paquet de mercaderia.

2.- Segons sentència de data 11 de març de 1996, el Tribunal de Batlles va desestimar la demanda interposada per la Sra. D.S.B. , i va declarar ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa el Decret de Govern núm. 159/GJ/95 de data 11 d'octubre de 1995.

3.- En el seu recurs d'apel.lació de data 10 de maig de 1996, la Sra. D.S.B. manifesta principalment:

-que l'agent de correus va declarar al seu Director, el qual va redactar el Certificat, que el paquet no estava precintat; per tant, no va poder haver trencament d'un precinte i la sanció és injusta.

D'altra banda, l'article 41 del Codi de l'Administració no es aplicable en Dret sancionador ja que produeix una inversió de la càrrega de la prova i crearia una presumpció *iuris et de iure* a favor de l'Administració. Doncs, en dret sancionador, la presumpció d'innocència s'ha d'aplicar, segons el termes de l'article 10 de la Constitució.

4.- Segons contesta de data 20 de maig de 1996, el M.I. Govern manifesta, principalment:

-que l'agent de Duanes va enregistrar els paquets que havien arribat a Andorra en data 1 de juny de 1995 i el paquet al qual fa referència figurava entre els paquets precintats.

-que el certificat emès pel Cap de l'oficina Especial de Correus i Telègrafs d'Andorra la Vella no es pot considerar com una prova.

-que més abundantment, la persona denunciada va signar l'Acta de Contencions i en cap moment va fer la més breu referència a que el paquet li havia estat lliurat sense precintat.

El M.I. Govern demana doncs la confirmació de la Sentència de 1996.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com ja va jutjar aquesta Sala, i conforme amb la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets de l'Home, les sancions administratives s'han de considerar com essent una "coloració penal". Es tracta doncs de conciliar les regles del Dret administratiu i els principis fonamentals del Dret sancionador.

En aquesta circumstància, l'article 41 del Codi de l'Administració disposa que les "dades contingudes en l'acte administratiu gaudeixen d'una presumpció d'exactitud".

Cal considerar que aquest text no estableix una inversió de la càrrega de la prova en perjudici de l'administrat sancionat. Quan l'administració aporta elements objectius d'apreciació en un acte administratiu, la presumpció simple d'exactitud que està lligada a aquests elements es pot combatre per l'administrat. Aquest ha d'aportar per tant al seu torn elements concrets que permetin al jutge d'apreciar la realitat de la situació de fet.

Tercer.- En aquest cas, l'administració de Duanes ha proporcionat una copia del registre que tenia l'Oficina de Correus, de la qual resulta que el Servei de Duana va precintat el paquet sota el nombre ***, el primer de juny de 1995 (veure Foli 46 i 49).

Aquests fets són igualment consignats en l'acta de contenciós de data 2 de juny de 1995. Podem observar que aquest acta la va signar la persona denunciada, que no va presentar cap observació en aquell moment (veure foli 11).

Tot seguit, en data 6 de juny de 1995, "el jefe Actual de l'Oficina Especial de Correos y Telegrafos de Andorra la Vella", va redactar un certificat atestant que el paquet "no

estaba precintado a su entrega". Però cal remarcar que el signatari d'aquest certificat no acredita una acció que ell mateix hagués realitzat, limitant-se a reproduir una afirmació de l'agent de Correus. Resulta doncs que els elements aportats per la Sra. D.S.B. no són suficients per combatre la presumpció atribuïda a les declaracions de l'acta de contencions establerta pel Servei de Duanes.

La prova de la realitat de l'infracció està doncs establerta pel Govern.

Quart.- Sobre l'import de la multa:

Una llei d'11 d'abril de 1996 va modificar les regles de càlcul de les multes aplicables a les infraccions en matèria duanera.

En aquest cas, les multes imposades a la Sra. D.S.B. no són doncs definitives. Cal per tant examinar l'aplicació eventual de les disposicions de la llei d'11 d'abril de 1996.

Resulta d'un principi general del dret, extret de les disposicions de la Constitució i del Codi de l'Administració, que les disposicions relatives al dret sancionador són d'aplicació immediata quan són més favorables a l'administrat.

L'article 4 de la llei esmentada d'11 d'abril de 1996 preveu noves regles de càlcul de les multes aplicables per les infraccions així definides pel paràgraf 1-a de l'article: "Trencar els precintes posats per la Duana sobre un paquet"; les noves regles de càlcul de la multa figuren al paràgraf 2 d'aquest article.

En el cas particular, cal fer aplicació d'aquestes noves disposicions.

L'Administració de Duanes ha de procedir a una nova liquidació de la multa aplicant les noves regles en la mesura en que aquestes siguin més favorables a la Sra. D.S.B. .

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar parcialment el recurs d'apel·lació presentat per la Sra. D.S.B. .

Segon: Confirmar la sentència núm. 96-28 de data 11 de març de 1996 i declarar ajustada a dret i conforme als fins que legitimen l'activitat administrativa el Decret de Govern núm. 159/GJ/95 de data 11 d'octubre de 1995, confirmant la resolució de data 19 de juliol de 1995, amb l'excepció establerta en el següent apartat.

Tercer: Retornar l'expedient al M.I. Govern a fi de procedir a una nova liquidació de la multa aplicant les noves regles previstes per l'article 4-2 de la llei d'11 d'abril de 1996.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré